

Zomeravondwandeling 1 (dinsdag 04 juli 2006).

Pffff. Warm! Zeker om 19.00 uur nog boven de 30 graden en wij gaan vanavond de eerste avondwandeling van 2006 starten. Vanavond begrijpen hoezeer de wielrenners van de Tour de France iets eerder die dag hebben moeten lijden door die enorme hitte op hun weg naar Valkenburg. Voor gids Hub betekende dit dus aanpassen: zijn tempo ging omlaag en schaduwrijke gedeeltes genoten ieders voorkeur.

Precies om 19.00 uur gaat het meteen links. Even verder pikken we een verdwaalde vrouw op die op zoek was naar het station van Wijlre om kennis te maken met het Wijlrese fenomeen. We laten even in het midden of met dit fenomeen de avondwandelingen of de gids bedoeld wordt. Natuurlijk mag de eenzame dame uit Sibbe bij onze groep aansluiten.

We steken een weg over en volgen een poos de route langs het spoor. Onderweg zijn er in de berm voldoende aanknopingspunten om even in te gaan op de lokale flora. Zo staan we o.a. even stil bij de bosrank, valeriaan, akkerwinde (*Convolvulus arvensis*) en familie van de bekende witbloeiende haagwinde, *Calystegia sepium*, welke iedereen kent als pispotje) maar ook bij de giftige heggenrank.

Bij een brug besluiten we te het talud af te dalen (glijden) en onze route over het verlaten spoortracé te volgen. Natuurlijk volgen er diverse verhalen over de historie, de naamgeving en het huidige gebruik van dit uniek stukje spoorwegen. Ook hier aandacht voor de zaken om ons heen zoals de 39 dwarsbalken per spoorstaaf, de gebruikte stenen als ondergrond en de verspreiding van zaden via deze routes door heel Europa.

Een tweede poging om de kalkrijke linkerhelling gedeeltelijk te beklimmen heeft met wat extra inspanning en klauterwerk meer succes en we volgen al spoedig een paadje dat tegen deze helling ligt geplakt. We herkennen o.a. marjolein, agrimonie, slangekruid, wit walstro en

vooral het uitbundig geelbloeiende echte walstro. Bij een volgende spoorbrug over het Miljoenenlijntje volgen we de hoge berm en gaan dus linksaf omhoog.

Ook hier biedt links en rechts weer genoeg materiaal om uit te wijden over de noodzakelijke wrijftechnieken om de geurende keukenkruiden te herkennen. De eerste regendaas meldt zich en zorgt voor een fikse, jeukende bult. Iets verder genieten we van een duidelijke en heldere kijk over een groot deel van het Geuldal met doorkijkjes richting België en Duitsland. Sleedoorn, salomonszegel, hondskervel en gele honingklaver krijgen extra aandacht voordat we een pad rechts nemen en in de weides boven de Piepert belanden.

Nog steeds wordt het gebied bepaald door de schrale akkergraslanden waarin de ratelaar overduidelijk het beeld bepaalt. Een bloeiende weegbree met loep zorgt voor veel bewondering voor deze kleine natuurwondertjes. De ontdekte klavervreter heeft zijn leven grotendeels achter de rug en enkele orchideeën zijn hard bezig om hun zaad tijdig rijp te krijgen. Een gal op een hondstroos zorgt voor een mooi plaatje en enkele grote groene sabelsprinkhanen worden bewonderd. Plotseling slaan we rechtsaf een bospad in en genieten van de aangename koelte. Onze gasten uit Ede genieten van de afwisselende route en tonen volop hun belangstelling voor de streek. Even later kiezen we bij een heerlijke beschaduwde bosweg voor linksaf.

Onze lichamen komen weer een beetje op normale temperatuur. Zelfs het klimmen gaat ons aanmerkelijk goed af. Enkel majestueuze tamme kastanjes flankeren de bosweg welke ons naar het plateau van Eiserheide leidt. Een witbloeiend plantje zorgt voor problemen maar mogelijk kan thuis de juiste naam gevonden worden (waarschijnlijk Bosbingelkruid ofwel *Mercurialis perennis*). We negeren nu de vele wissels en de zichtbare kalkresten

en volgen de verharde weg links richting Dikkebuikweg. Weer volgen fraaie panorama's welke zorgen voor voldoende gespreksof. Een ree zorgt voor afwisseling en onze dame uit 'Sub' zorgt ervoor dat de mond van Hub nauwelijks stil valt.

Al dalende, zorgen enkele kalkovens wederom een rustpuntje met tekst en uitleg waarna omstreeks 21.30 uur vrij snel het vertrekpunt in Wijlre wordt bereikt. Het aanvullen van het verloren transpiratievocht tijdens deze warme route vergde ca. 1 uur maar deze extra tijd had onze overijverige gids er graag voor over. Ook de voetbalteams van Duitsland en Italië begonnen aan hun extra tijd maar kregen in Wijlre opvallend weinig aandacht in dit dorstlessend onderkomen, café A ge Baan.